

Ozvěna hvězdných válek aneb tajemství kamenných koulí

V přírodě je mnoho hádanek a záhad. Jednou z nich jsou kamenné koule. Jsou roztroušeny po celém světě. Záhadné kamenné koule byly nalezeny v Jižní Americe (Kostarika), v ruské vesnici Bogučanka (Irkutská oblast), u vesnice Mokraja Olchovka ve Volgogradské oblasti a na západě Kazachstánu v oblasti Kaspického moře - v málo probádané oblasti Turyš.

Obecně byly kamenné koule nalezeny v USA, Mexiku, Nepálu, Číně, Austrálii, Brazílii, Egyptě, Kazachstánu, Rumunsku, Zemi Františka Josefa a na západní Sibiři. Geologové rozlišují několik typů kamenných koulí: obsidiánové (tmavé sopečné sklo), žulové a z pískovce. Samotné koule jsou různě velké - od pingpongového míčku až po několik metrů v průměru a vážící až několik desítek tun.

Kamenné koule, ať už se nacházejí kdekoli na planetě, mají zpravidla identickou strukturu - jsou tvořeny spirálovitými „slitinami“ prvků vzácných zemin ve zhutněné žulové drti. Koule nalezené v Guadalajaře ráno a večer hojně vydávají vlhkost, jako by plakaly. Vědci ze Státní univerzity v New Yorku zjistili, že koule při „pláči“ rezonují - lidé s ostrým sluchem je slyší vycházet z celého povrchu, podobně jako komáří pískání, „zpívání“.

Jak vznikly kamenné koule. Někteří je považují za nějaké geologické struktury, jiní za zkamenělá dinosauří vejce. Odpověď na otázku - kdo a za jakým účelem tyto kameny rozptýlil „po celém světě“, zatím neznáme. O koulích se toho sice ví už ne tak málo, ale ne dost na (jednoznačnou) odpověď o jejich skutečném účelu.

Stejně tajuplné jsou i vzdálené satelity planety Saturn, které se dokonce těmto podivným kamenům v něčem podobají. Navíc jsou tyto satelity samy o sobě plné záhad a z nějakého důvodu velmi podobné některým objektům ze sci-fi série „Hvězdné války“.

Co když v naší galaxii kdysi opravdu zuřily hvězdné války? Jaké záhady vzdálených epoch před námi skrývají tajemné kamenné koule a záhadné satelity Saturnu: Mimas, Iapetus a Enceladus. Odpovědi na tyto otázky přišly z informačního pole planety metodou vědomého snění. Tato metoda si samozřejmě nečiní nárok na vědeckost a mnozí ji budou považovat za pohádky a fikci. Ale pokud se takové informace objevily, pak to snad má smysl. A skeptici vždycky byli a budou...

...Růžový západ slunce na bezbřehém moři... Bizarní krajky mraků pomalu pluly nad klidnou vodní hladinou... Lehký teplý vánek... Najednou se na obloze něco pokazilo. Mračné krajky se rychle posunuly a začaly se navzájem překrývat. A vtom už se zvedl vodní vír, a už se svými výtrysky dotýkal slunce. Oranžové

obrovské zapadající slunce se začalo nořit do mořské propasti, rozbouřené obludnými vlnami. Teď už bylo sotva vidět skrz mohutný vodní prstenec vlny.

Ale tu ve vodním kruhu praskl jakýsi podivný duhový povlak a otevřel se... tunel. Vpředu svítilo slunce, obklopené fialovou duhou, a neznámá síla mě táhla skrz tunel.

Kupodivu tu nebyly žádné bouře ani vichřice a místo oceánu se dole rozprostírala zelená země a modré skvrny jezer a stužky řek. Džungle obklopovala jakýsi bizarní chrám, jehož vchod byl zhotoven ve tvaru tlamy obrovského draka. Samotný kamenný drak byl celý porostlý lesem a vypadal jako pohoří. Jeho obrovská hlava však spočívala na kamenném podstavci na skále vyčnívající nad moře. Do otevřené tlamy vedlo široké schodiště. Za sloupky se skvěly krajkové sloupy z bílého kamene a obrovské dveře s kamennými basreliéfy draků a dlouhouchých lidských postav v lotosových pózách jako Buddhové.

Náhle se kamenné dveře pomalu pozvedly a odhalily průchod do jeskynního sálu podivného dračího chrámu. Tento sál byl obrovský. Obsahoval v sobě celé jezero, v jehož středu se nacházelo zlaté lůžko ve tvaru rozkvetlého lotosu. Na tomto lůžku ležel v kruzích stočený drak. Byl... živý. Pomalu pootočil tvář zdobenou barevnými šupinami a štrápci, sotva pohnuv měkkými rozvětvenými rohy.

Jeho obrovské mandlové oči zářily zlatým ohněm a vyzařovaly teplo. A vtom jsem ve svém nitru uslyšela silný, ale tichý hlas. To on hovořil mým vnitřním hlasem, pokud se to tak dalo nazvat.

„Země prožila mnoho epoch. Byly to epochy, na které jste vy, a dokonce i vaši předkové, docela zapomněli. Byly zde epochy prosperity i epochy válek, epochy velkých civilizací i epochy nevzdělaných divochů. Země je jen malou kapkou mezi obydlenými světy. Ale ona, nebo spíše samotné Slunce se svými zeměmi či planetami, se nachází na teritoriu, kde světlo často střídá tma a naopak. Nachází se v galaxii, které se v dávných dobách říkalo Svasti. Nyní se jí říká Mléčná dráha. Tato galaxie stojí na okraji antisvěta našeho vesmíru. Stojí tam, kde se podstata vesmíru obrací a stává se ‚podšívku‘ světa. Tam, kde je hranice bílé a černé ve znamení ‚jin-jang‘.

Náš vesmír je ještě velmi mladý, prožil teprve 33 cyklů neboli manvantar, jak se říká v Indii. A proto se v něm stále odráží světlo, nebo světlo vědomí, která dopadla na tuto podšívku. Starší a dokonalejší vesmíry mají sférickou strukturu, ne spirálovitou jako ten náš. Proto je tam nemožné, aby tam vědomí spadla do odrazu. Žádný odraz tam neexistuje, a proto tam neexistuje ani zlo, které je odraženým světlem a odraženými vědomími.

Dokud existuje odraženost a spirálnost, která ještě není zpracována životem vesmíru nebo jeho velkým duchem, Absolutnem nebo Brahmou, jak se mu říká ve vaší Indii, existuje svět zla nebo antisvět, odražený svět. V něm je vše nádherné ošklivé a vše ošklivé nádherné, v něm je krutost a zlo milosrdenstvím a dobrotou, v něm je démonické božským a bůh černým duchem, odraženým světlem, Satanem, ďáblem a tak dále. U vás je spousta názvů.

Hranice s tímto světem prochází v blízkosti galaxie Mléčná dráha. A jak galaxie rotuje, její okrajové světy se částečně dostávají do kontaktu se světem temnoty. Když se s ním sluneční soustava dostane do kontaktu, nastupuje v ní a také na Zemi doba temna, kterou hinduisté nazývají Kalijuga. Když se při rotaci galaxie sluneční soustava od antisvěta vzdaluje, přichází světlá Satjajuga.

Kdysi dávno byla sluneční soustava soustavou Rádža. Tehdy v ní byly dvě hvězdy: Rádža Slunce a Slunce neboli otec a syn. Tehdy se v jedné z Kalijug z vesmírného pekla vyvalily strašlivé kameny antisvěta... Skládaly se ze supertěžkých prvků a byly velmi radioaktivní. Tyto kameny byly obrovské.

Tellurie byla tehdy vzkvétající zemí synů světla. Dnes je pohřbena pod ledovci Antarktidy. A jejich krev koluje v žilách jejich potomků, indických Drávidů a zdivočelých australských Aboridžinců.

V oněch dobách nebyla Země centrem civilizace ve sluneční soustavě. Centrem civilizace byla planeta Faeton. Odtud přišla civilizace na Zemi, Mars a Venuši. A právě Faeton se stal cílem černých agresorů z antisvěta. Obrovské kameny antisvěta do něho pronikly a zničily ho, Venuši spálily, z Marsu strhly většinu atmosféry. Pak explodovalo Rádža Slunce a došlo k velké zápalné oběti. Svět se však z tohoto strašlivého útoku dokázal vzpamatovat. Na Zemi se zrodila Lemurie. Založili ji zachránění Faetonci, Venušané a Martšané, ale i Tellurijci a přeživší dávní reptoidní pozemšťané. Rozkvět Lemurie nastal během nové epochy světla Satjajugy oněch věků.

Temný svět však svou agresi neopustil, přestože od exploze Rádža Slunce a Faetonu uplynuly celé epochy. V následující Kalijuze byla z antisvěta vyvržena supertěžká planeta černých reptoidů. Jsou odrazem světlych draků a hadů v onom odraženém světě zla. Tato planeta při průletu sluneční soustavou explodovala a její obrovský kus se dostal do nitra Země. Od té doby Země velmi ztěžkla a její útroby zčásti obývají černí netělesní draci a hadi - démoni a černé entity. Můj bratr ti kdysi vyprávěl, že v těch časech byla Lemurie spálená a zůstala z ní jen část, které se říká země Mu. A na zemi vládla strašlivá černá civilizace draků temnoty v jejich černých zámcích a sirných jezerech (viz téma: Z Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků). Můj bratr z tibetských jeskyní ti vyprávěl o těch strašlivých dobách a o tom, že na pomoc lidem tehdy přišli světlonosní ohniví draci, kteří jako jediní dokázali černé draky potlačit. A volání o pomoc se tehdy ztratilo v rozlehlém vesmíru a ke světlym rasám na Sirius a Orion dorazilo s velkým zpožděním.

Dávní obří draci, vzdálení předkové Faetonců, a tedy i Lemurijců, nadále střežili zemi Mu. Po dlouhá tisíciletí odráželi útoky nestvůr. A na Zemi tehdy probíhaly nevídané bitvy draků temnoty a světla. Díky ochraně draků potomci Lemurijců - obyvatelé země Mu vystoupili z podzemí a začali žít normálním životem. Hrozba ze strany temných draků a dravých dinosaurů však byla velká. Zejména netvoři ohrožovali ostatní civilizace v kosmu. Bojovaly s jinými civilizacemi na jiných planetách, což vedlo k pádu obrovských meteoritů na Zemi, které postihly i obyvatele země Mu. Tak ti to kdysi vyprávěl můj bratr.

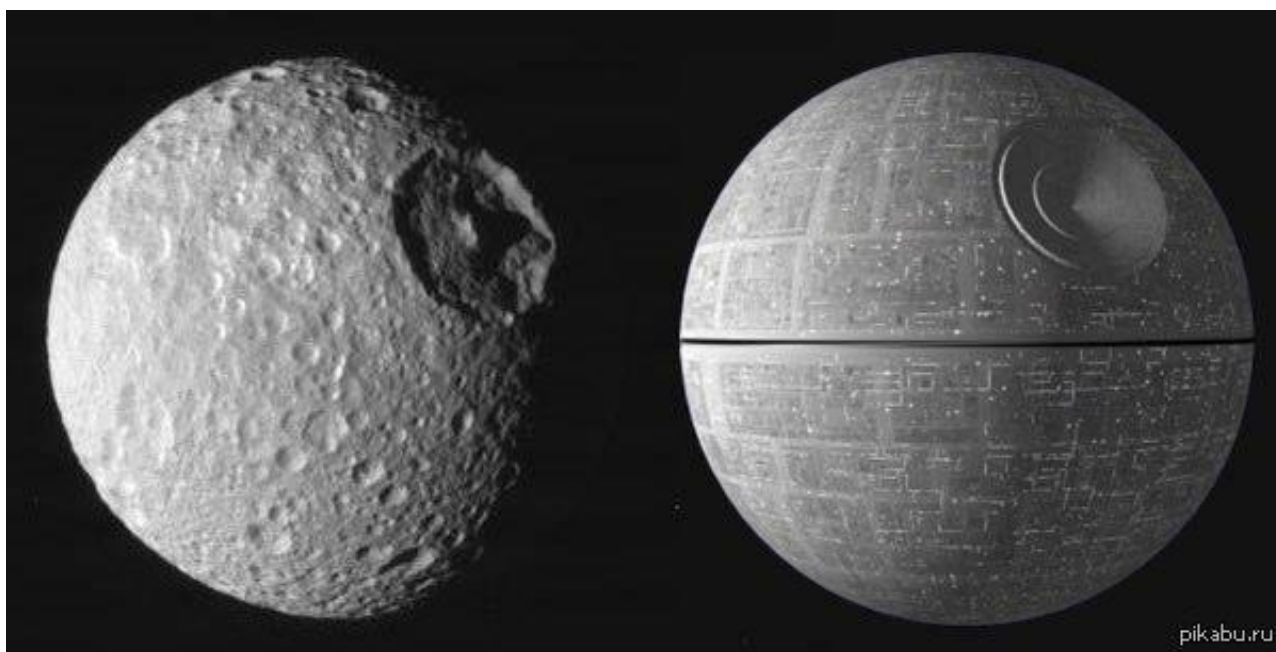
Dnes vám však chci o této velké válce vyprávět podrobněji. Vždyť tehdy byli černí draci a hadi jen nástroji svých pánů. A jejich pány je černá nízkooenergetická rasa Nifilim neboli Anunnaki ze systému Nibiru. Nibiru je systém dvou vyvážených černých děr. Jejím symbolem je trychtýř v trychtýři, nebo trojúhelník v trojúhelníku, či Davidova hvězda. Není to šesticípá hvězda Velesova, ale právě trychtýř v trychtýři. To je pravý význam znaku Nibiruánců, kteří si později přivlastnili znaky Velese, jednoho z tvůrců Hyperboreje.

Kolem Nibiru obíhá malá těžká planeta Nifilim. Je domovem temné rasy, která pochází ze směsi švábů, pavouků a černých reptoidů. Tato monstra se později geneticky upravila a naroubovala na sebe humanoidní genetický materiál, aby vytvořila subhumanoidní těla s obrovskými hlavami a černými očními důlky, s malými končetinami a mrňavými těly a šedou kůží. Lépe už to udělat nemohli. Přesto se nazvali vyvolenými mistry stvoření neboli Anunnaki (v jejich jazyce). Mnohem později, poté, co si zotročili Zemi, na sebe navlékali těla lidí, přičemž obratně využívali genový materiál Atlantánů.

Systém Nibiru vstoupil do naší galaxie z antisvěta a zabudoval se do oběžné dráhy shořelého Rádža Slunce, které se po explozi změnilo v hnědého trpaslíka. Právě jemu se začalo říkat Marduk. Nibiru se svým průvodcem Nifilim se dostala na protáhlou oběžnou dráhu kolem Marduka, který rovněž po výbuchu sešel ze své staré dráhy Rádža Slunce a dostal se na od Slunce velmi vzdálenou, protáhlou dráhu. Temný svět se tak vecpal za humna Sluneční soustavy.

Anunnaki však měli silně vyvinutou temnou technogenní moc. Právě oni přitáhli malou, ale velmi těžkou planetu černých hadů a připravili na Zemi katastrofu. Černí hadi a draci byli jejich služebníky a posli na Zemi. Poté, zatímco černí hadi vládli na Zemi a Lemurijci se stáhli do podzemních dutin a jeskyní, Anunnaki začali zkoumat oblast Saturnu, která se jim zalíbila. Saturn měl mnoho satelitů, které se objevily po výbuchu Rádža Slunce a Faetonu, a byly Slunci blíže než vyhaslý Marduk.

Většina z nich však byla pro život nevhodná. Tenkrát začali Anunnakiové vytvářet umělé družice Saturnu a stěhovat se na ně jako na své základny. Tehdy Anunnaki vytvořili Iapetus, Enceladus, Mimas a Tethys. Říkám vaše jména. Tyto satelity jsou umělé. Uvnitř jsou duté a nacházejí se tam stanice Anunnaki a jejich vazalů - černých reptoidů, černých hmyzáků a šedých Zetas. Jejich nejmocnější zbraní byla obrovská vojenská základna neboli satelit zvaný Mimas. Na jejím boku byl vytvořen obří emitor, který začal deformovat nejen informační pole sluneční soustavy, ale i její fyzickou polohu. To byl hlavní důvod, proč signály umírajících civilizací přestaly přicházet k ostatním světům.

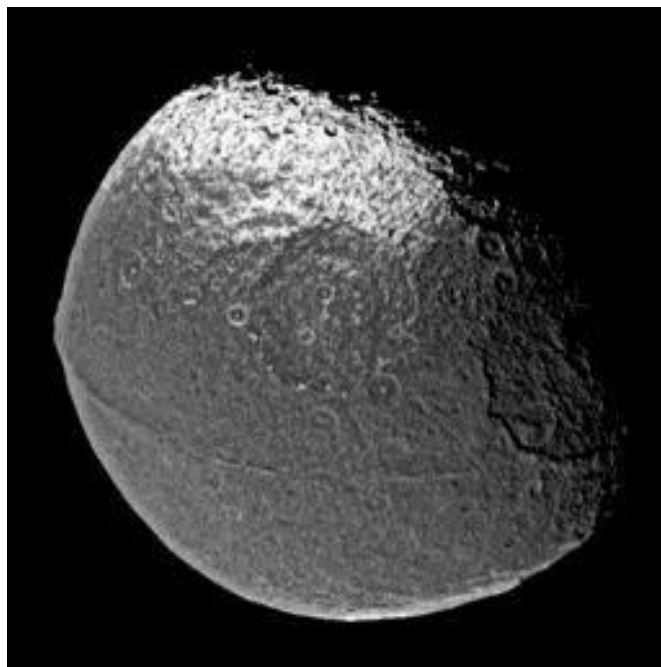

Mimas a Hvězda smrti z „Hvězdných válek“

Chci říci, že Anunnakiové ho přivezli s sebou jako ještě další satelit Nibiru a jako první ho instalovali poblíž Saturnu. Proto se pomoc dostala do Sluneční soustavy s obludným zpožděním milionů let podle vašeho počítání. Pouze ohniví draci, kteří sledovali pohyb svých přímých černých protivníků - černých draků a hadů, je okamžitě následovali až na hranice Sluneční soustavy a Země. Síly však byly dlouho nevyrovnané. Přesto se ohnivým drakům podařilo dostat přeživší Lemurijce na povrch a vytvořit zemi Mu.

Počátek země Mu - to bylo období velkých válek s černými draky a s Anunnaki na základnách poblíž Saturnu. Mimas se svým zářičem byl skutečně strašlivou ‚hvězdou smrti‘, jak jste ji svého času popsali ve sci-fi ságách o Hvězdných válkách. Stejně strašný byl i Iapetus. Byl postaven ve formě obří koule ze šestiúhelníků

spojených jizvou podél rovníku. Byla to nejmocnější základna Anunnaki a jejich podmaněných vazalských civilizací. Právě z této základny byly podnikány strašlivé útoky na záchranné posádky ze Siria a Orionu přicházející do sluneční soustavy, a bojovníci ze soustav Velké a Malé medvědice, Ještěrky, Orla, Draka, Labutě, Plejád a dalších, kteří přicházeli na pomoc Zemi a Marsu, sváděli s touto základnou nejtěžší boje.

Iapetus

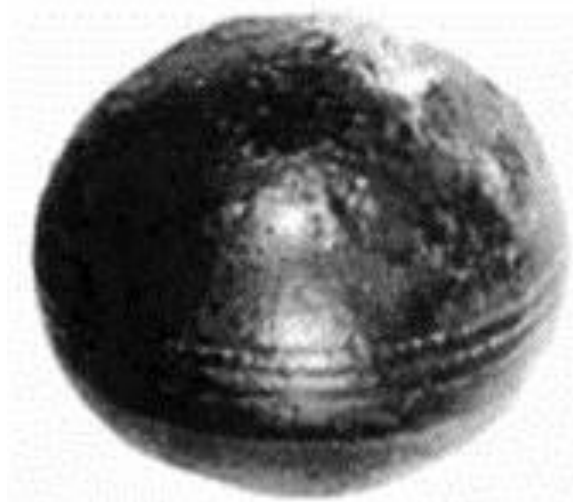
Byly to skutečné Hvězdné války. Informace o nich byly zaznamenány v informačních polích vesmíru a poté byly přepsány strážci historie země Mu. Ve velkých bitvách však byly tyto zlaté knihy zčásti zničeny a zčásti se dostaly do rukou služebníků Anunnaki a k Anunnaki samotným na jejich pozemskou základnu, či spíše podzemí. Právě informace z těchto knih, předávané

prostřednictvím tisíců převypravěčů, se dostaly do rukou tvůrců vaší sci-fi. Anunnaki však zakázali zveřejňovat to, co se k nim dostalo, a tak vznikla zkreslená pohádka. Ačkoli ani v ní se jim nepodařilo leccos utajit.

V epoše ohnivých válek z Mimasu na Zemi a Mars shazovali technická zařízení - špiony a ničitele zároveň. Byly dostatečně malé, aby se maskovaly jako kameny. Navenek to však byly malé repliky smrtící stanice, napěchované laserovými a paprskovými ničiteli. Dokonce i do dnešních dnů, po miliardě let, se tato zařízení zachovala. Pro vás jsou to jen podivně tvarované kameny. Jsou to Klerksdorpské koule, které se našly v jižní Africe. V epoše ohnivých válek právě tudy vedla hranice velké Tellurie, která se rozkládala na území dnešní Antarktidy. Tehdy však byla Antarktida spojena s Afrikou.

Klerksdorpská koule - kopie Mimasu

Ještě jedna koule

Hlavními zbraněmi ohnivých válek té doby byly vrstvené kulovité bomby z těžkých látek, které nesly radioaktivní kontaminaci. Pro černé reptoidy, vazaly Anunnaki, radiace nikdy nepředstavovala problém. Žili mezi uranovými skalami na své pradávnné planetě. Uran, plutonium a další supertěžké prvky jsou pro jejich existenci stejně důležité jako vzduch. Proto v epoše ohnivých válek poseli celou

Zemi svými bombami. A tomu dokázali odolat jen ohniví draci světla. Naučili se rodit reakční bomby - neutralizátory a začali je shazovat na postižené oblasti. Teprve s pomocí této zbraně - nikoli technogenní, ale přírodní, zrozené silnými duchy draků světla, se podařilo zahnat černé vazaly Anunnaki na malé území a vyčistit od nich rozsáhlé oblasti planety. Tehdy vznikla země Mu, vždyť její zakladatelé, potomci Lemurijců, konečně mohli vystoupit na povrch.

Dodnes je celá Země posetá bombami z doby ohnivých válek. Samozřejmě jsou to ty, které nevybuchly. Jsou to většinou bomby draků světla. A mnohé z nich stále čistí okolní prostor. Nyní již nevybuchují, ale nadále mocně čistí energii v prostoru. To je nacházíte jako kamenné koule Moeraki na Novém Zélandu, nebo spíše na území starověké Tellurie a další po celém světě a díváte se, odkud se vzaly. Leží všude, od Ameriky až po Asii, od Sibíře až po Indii, leží na dně oceánů, které dříve bývaly souší.

Kostarika

Bosna

Egypt

Čína, Sin-t'iang

Kavkaz

Rusko, Volgogradská oblast

Rusko, Irkutská oblast

Rusko, Kirovská oblast

Kazachstán

USA, Wyoming

Rusko, Sachalin

Rusko, Země Františka Jozefa

Rusko, Komi

Nový Zéland, Moeraki

Radioaktivní bomby-koule černých draků téměř všude byly zničeny a zlikvidovány ohnivými draky světla a později přišedšími bojovníky světlých civilizací Velké a Malé medvědice, Siria, Orionu, Plejád, Orla, Ještěrky, Draka, Labutě, Vodnáře, Ryb, Andromedy, Kassiopeje a dalších, kteří na vaší planetě zanechali své kořeny v podobě ras a národností. Právě jimi byly vytvořeny nové civilizace. Nejmocnější z nich byla Sva neboli Hyperborea. Mnohem později se objevila Atlantida z nových příchozích na měsíční arše (viz téma: Měsíc - archa Atlant'anů).

Vzpomínka na podivuhodné koule, s jejichž pomocí ohniví draci zachránili onen zapomenutý svět, zůstala jen v symbolech. Potomci obyvatel země Mu - Číňané, Korejci, Mongolové a jim příbuzné národy mongoloidní rasy dodnes světlé draky oslavují a často je zobrazují s kuličkami v tlamě. Tak se obraz draka zachránce vryl do lidské paměti na miliardu let. I když mnozí neznají význam kuličky a vkládají do tlamy nebo tlapy draka perly jako symboly moudrosti a dlouhověkosti. Drak je doposud na Východě jedním z nejmocnějších talismanů feng-šuej. Vždyť právě on, tento talisman, nejlépe chrání svého ‚majitele‘. Tento mocný tvor obdařuje lidi odvahou a statečností, je symbolem štěstí a úspěchu.

V zemi opeřených hadů (dnešní Jižní Amerika) se dlouho vzpomínalo na posvátné epochy ohnivých válek a slavila se data spojená s osvobozením. Právě na oslavu těchto dat se začaly hrát hry s míčem, který se tam vyráběl z kaučuku. Dlouhé epochy tam vládli světlí opeření hadi a předkové indiánů neznali krvavé oběti.

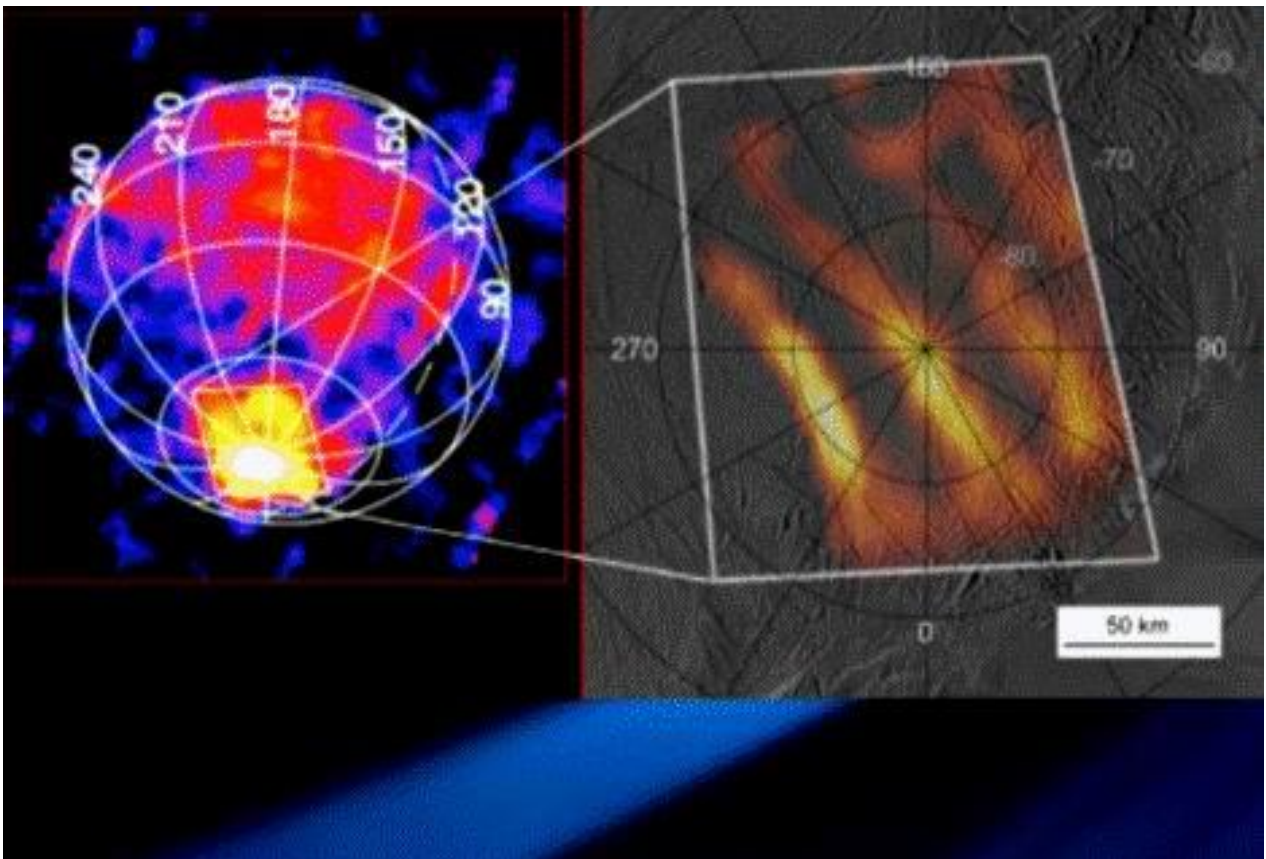

A teprve když starověké kultury nahradili temní démoni a začali terorizovat lidi tím, že ve jménu rozzlobených bohů pálili jejich úrodu a požadovali oběti, zakořenily krvavé rituály. A starověké slavnosti osvobození a uctívání ohnivých draků a opeřených hadů pomocí her s míčem (symbol dračích koulí) se změnil v krvavé rituály. Temní jako obvykle obracejí všechno naruby. A noví vazalové Anunnaki proměnili kvetoucí civilizace Ameriky v krvavé tyranie a vnutili jim pokřivené hrůzné náboženství v démonické bohy skrývající se za jmény světlých učitelů, kteří tyto civilizace kdysi stvořili. Quetzalcoatl, Viracocha, Ix-chel, Itza-mna a další jsou totiž jména světlých učitelů z humanoidních a dračích ras. Ti vytvořili indiánské civilizace. A potom byli zapomenuti a zůstala jen jména, která si přisvojili černí démoni, kteří požadovali oběti v nové epoše Kalijugy, kdy dávní učitelé opět nemohli proniknout k lidem silně zatížené planety Země.

Epocha ohnivých válek neboli epocha hvězdných válek skončila, ale jen příměří. Velká válka o váš svět pokračuje dodnes. Sice starobylá ‚hvězda smrti‘ Mimas vyhasla, sice prach pokryl Iapetus, ale uvnitř jsou pořád, třebaže už ne tak obrovské jako předtím stanice Anunnaki. Černá základna Anunnaki uvnitř Enceladu je dosud aktivní.

Jejich základny jsou na Marsu, Zemi a Měsíci, jejich základna je uvnitř umělé Glorie, která pro vás není viditelná, poněvadž je na stejné oběžné dráze jako Země, jen za Sluncem. Tuto Glorii postavili Anunnaki v následující Kalijuze před příchodem Atlantánů do systému Slunce.

Teplotní mapa Enceladu a viditelná umělá struktura

Nyní je však Sluneční soustava ,protkána' také základnami světých civilizací kosmu. Hvězdné války pokračují, ačkoli k vám doléhají jen jejich ozvěny v podobě pokusu o úplné ovládnutí Země ze strany anunnakijských lidských služebníků z ,bohem vyvoleného' národa stvořeného Anunnaki. Z tohoto národa Anunnaki vyčlenili několik zvláště vyvolených, kteří se stali vaší ,elitou'. Již brzy se však vše změní, a to i podle vašich pozemských hodin. Cítím to. Již nyní se totiž probouzí velký drak v nitru Země a další Kalijuga je u konce. Sluneční soustava vstoupila do proudu světelných energií. A to znamená, že ještě není vše ztraceno a čeká nás rozhodující bitva, a to také pro vás, lidi, kteří si ještě pamatujete, co je to světlo, láska a duchovnost. Vždyť válka probíhá na všech úrovních."

Dračí hlas utichl, ale jeho ohnivý pohled propálil temnotu a vpředu se objevilo Slunce, které ozářilo modrou kuličku naší planety...

Zapsala Valeria Kolcova 13.05.2016